

Sv. Alberta draudzes ziņas

2024. gada Gavēnis * Nr. 146

Miers un labums!

Februāra un marta mēnesī Baznīca ieiet Gavēņa pārdomās. Pelnu Trešdienas Svētā Mise noslēdzas ar lūgšanu, kas ir kā programma visam šim laikam: **“Kungs, lai šī svētā Komūnija mūs stiprina un dara Tev patīkamus mūsu gavēņa darbus, ka tie dziedinātu mūsu vājības.”** No kā Gavēnis mūs grib dziedināt un kādus darbus veikt, lai pieredzētu pārmaiņas? Viena no svarīgākajām lietām ir atjaunošanās, lai pārvarētu garīgo notrulināšanos, ko var veicināt rutīna. Gavēnis prasa, lai ikdienišķu regularitāti vai bezdomīgu skriešanu nomainītu pauze un apcere, lai vēl vienu reizi pārdomātu, kas ar mani notiek. Bet tā nav nekāda neskaidra doma vai vispārīga meditācija, bet apstāšanās, lai atbildētu uz jautājumu, vai es patiešām ticu Jēzum Kristum un ja ticu, tad vai gribu attiecīgi dzīvot?

Gavēnis nav rituāls. Var pat teikt, ka tas grib mūs izraut no ikdienas ritma un paredzamības. Tas ir mums dāvātais laiks, lai mēs pārdomātu, kas ir Jēzus priekš mums un lai pamatīgi atjaunotu savu ticību. Visdziļākais Gavēņa garīguma aspekts ir dalība Kristus nāves un augšāmcelšanās noslēpumā caur sakramentu svinēšanu. Gavēnis jāuztver kā sagatavošanās Lieldienām un arī kā sakramentāla iniciācija pashālajos noslēpumos jeb ticības ceļš, kas balstās Dieva Vārda klausīšanās un līdzdalībā sakramentālās zīmēs Baznīcā. Kas ir šīs sakramentālās zīmes? Svētā Mise un Kristības, jo visu Gavēņa laiku mēs gatavojamies, lai atjaunotu Kristību solījumus. Kristību žēlastība neatbrīvo mūsu dabu no vājībām un noslieces uz grēku. Baznīca aicina mūs “nomirt” grēkam un “piecelties no mirušajiem” jaunai dzīvei jeb iet atgriešanās ceļu un pieņemt lēmumu radikālā veidā mainīt domāšanas un dzīves veidu saskaņā ar Evaņģēliju. Tas ir veids, kā sakramentālās zīmes var īstenoties redzamā un jūtamā veidā mūsu dzīvēs un kļūt par zīmēm, “sakramentiem”, caur kuriem Dievs var ienākt mūsu dzīvēs. Gavēņa laikā šī zīmes ir lūgšana, gavēšana un žēlastības darbi.

br. Jānis

Pāvesta Franciska vēstījums 2024. gada Lielajam gavēnim “Caur tuksnesi Dievs mūs ved uz brīvību”

Dārgie brāļi un māsas!

Kad mūsu Dievs atklāj sevi, Viņa vēsts vienmēr ir par brīvību: “Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs, kas tevi izvedu no Ēģiptes zemes, no verdzības nama.” (Izc 20, 2) Šie ir pirmie vārdi no Dekaloga, kas tika dots Mozum Sinaja kalnā. Tie,

kas tos dzirdēja, bija labi pazīstami ar izceļošanu, par kuru runāja Dievs: viņu verdzības pieredze viņus joprojām smagi nospieda. Tuksnesī viņi saņēma “Desmit vārdus” kā ceļu uz brīvību. Mēs tos saucam par “baušļiem”, lai uzsvērtu mīlestības spēku, ar kuru Dievs veido savu tautu. Aicinājums uz brīvību ir prasīgs. Uz to netiek atbildēts uzreiz; tai ir jānobriest kā daļai no ceļojuma. Tāpat kā Izraēls tuksnesī joprojām turējās pie Ēģiptes — bieži ilgojas pēc pagātnes un kurnēja pret Kungu un Mozu — arī šodien Dieva ļaudis var turēties pie nospiedošas verdzības, ko tā ir aicināta atstāt. Mēs saprotam, cik patiesi tas ir tajos brīžos, kad jūtamies bezcerīgi, klejotam pa dzīvi kā tuksnesī un mums trūkst apsolītās zemes kā mūsu galamērķa. Lielais gavēnis ir žēlastības laiks, kurā tuksnesis atkal var kļūt par mūsu pirmās mīlestības vietu – pravieša Hozejas vārdiem runājot (sal. Hoz 2, 16-17). Dievs veido savu tautu, Viņš ļauj mums atstāt verdzību un piedzīvot Pashas svētkus no nāves uz dzīvību. Kā līgavainis Kungs mūs atkal pievelk pie sevis, čukstot mūsu sirdīs mīlestības vārdus.

Izceļošana no verdzības uz brīvību nav abstrakts ceļojums. Lai mūsu gavēņa svinības būtu konkrētas, pirmais solis ir vēlme atvērt acis uz realitāti. Kad Kungs sauc Mozu no degošā krūma, viņš uzreiz parāda, ka viņš ir Dievs, kas redz un galvenokārt dzird: “Es redzēju manas tautas spaidus Ēģiptē un dzirdēju tās kliegšanas viņu mocītāju nežēlības dēļ. Un, zinot tās bēdas, es nokāpu lejā, lai to atbrīvotu no ēģiptiešu rokām un izvestu no šīs zemes uz labu un plašu zemi, uz zemi, kurā plūst piens un medus.” (Izc 3, 7-8). Arī šodien tik daudzu mūsu apspiesto brāļu un mūsu saucieni paceļas debesīs. Pajautāsim sev: vai mēs dzirdam šos saucienus? Vai tie mūs apgrūtina? Vai tie mūs aizkustina? Pārāk daudz lietu mūs attālina vienu no otra, noliedzot brālību, kas jau no paša sākuma mūs saista viens ar otru.

Lampedūzas apmeklējuma laikā, lai cīnītos pret vienaldzības globalizāciju, es uzdevu divus jautājumus, kas kļūst arvien aktuālāki: “Kur tu esi?” (Rad 3, 9) un “Kur ir tavs brālis?” (Rad 4, 9) Mūsu gavēņa ceļojums būs konkrēts, ja, vēlreiz ieklausoties šajos divos jautājumos, mēs sapratīsim, ka arī šodien mēs paliekam faraona varā. Tā ir

apspiestība, kas mūs nogurdina un padara neiejūtīgus. Tas ir attīstības modelis, kas šķel un laupa mums nākotni. Zeme, gaiss un ūdens ir piesārņoti, bet arī mūsu dvēseles. Tiesa, Kristības ir sākušas mūsu atbrīvošanās procesu, tomēr mūsos joprojām ir neizskaidrojamas ilgas pēc verdzības. Tā ir sava veida drošība ko dāvā pazīstamas lietas, kaitējot mūsu brīvībai.

Izceļošanas stāstā ir kāda nozīmīga detaļa: Dievs ir tas, kurš redz, ir aizkustināts un nes brīvību, lai arī Izraēls to neprasa. Faraons apslāpē sapņus, aizēno skatu uz debesīm, dara, ka šī pasaule, kurā tiek samīdīta cilvēka cieņa un tiek liegtas autentiskas saites, šķietami nevar mainīties. Viņam izdodas visu piesaistīt sev. Jautāsim: vai es vēlos jaunu pasauli? Vai esmu gatavs atstāt aiz sevis savus kompromisus ar veco? Daudzu manu brāļu bīskapu un daudzu to cilvēku liecības, kas strādā miera un taisnīguma labā, mani arvien vairāk ir pārliecinājuši, ka mums ir jācīnās pret cerības deficītu. Mums ir darīšana ar to, kas apslāpē sapņus, kluso saucienus, kas sniedzas līdz debesīm un aizkustina Dieva sirdi. Tas atgādina nostalgiju pēc verdzības, kas paralizēja Izraēlu tuksnesī un neļāva tam virzīties uz priekšu. Izceļošana var tikt pārtraukta: kā gan citādi izskaidrot faktu, ka cilvēce ir nonākusi pie vispārējās brālības sliekšņa un zinātnes, tehnikas, kultūras un juridiskās attīstības līmeņi, kas spēj garantēt cieņu visiem, tomēr maldās nevienlīdzības un konfliktu tumsā.

Dievs no mums nav noguris. Sagaidīsim Lielo gavēni kā ļoti garīgu laiku, kurā Viņa Vārds no jauna ir vērsts uz mums: “Es esmu

Kungs, tavs Dievs, kas tevi izvedu no Ēģiptes zemes, no verdzības nama.” (Izc 20, 2) Gavēnis ir atgriešanās laiks, brīvības laiks. Pats Jēzus, kā mēs katru gadu atceramies pirmajā gavēņa svētdienā, tika Gara iedzīts tuksnesī, lai tiktu kārdināts brīvībā.

Četrdesmit dienas Viņš stāvēs mūsu priekšā un ar mums: iemiesotais Dēls. Atšķirībā no faraona Dievs nevēlas pavalstniekus, bet gan dēlus un meitas. Tuksnesis ir vieta, kur mūsu brīvība var nobriest personīgam lēmumam nekrist atpakaļ verdzībā. Gavēņa laikā mēs atrodam jaunus izvērtēšanas un kopienas kritērijus, ar kuriem mēs varam virzīties uz priekšu ceļā, kas vēl nav iets.

Tomēr tas ir saistīts ar cīņu: Izceļošanas grāmata un Jēzus kārdinājumi tuksnesī mums to izteiksmīgi parāda. Dieva balsij, kas saka: “Tu esi mans mīļais Dēls” (Mk 1, 11) un “Tev nebūs citu dievus turēt līdzās Man” (Izc 20, 3), pretojas ienaidnieks un viņa meli. No elkiem ir jābaidās vairāk nekā no faraona: mēs varam tos uzskatīt par viņa balsi mūsos. Varēt visu, būt visu cienītam, būt pār visiem: katrs cilvēks apzinās, cik dziļi vilinoši var būt šie meli viņā. Tas ir sens ceļš. Mēs varam piekerties naudai, noteiktiem projektiem, idejām vai mērķiem, savai pozīcijai, tradīcijai, pat noteiktām personām. Tā vietā, lai mudinātu mums virzīties uz priekšu, viņi mūs paralizē. Sastapšanās vietā viņi rada konfliktu. Tomēr ir arī jauna cilvēce, mazo un pazemīgo tauta, kas nav padevusies melu valdzinājumam. Kamēr tie, kas kalpo elkiem, kļūst līdzīgi tiem - mēmi, akli, kurlī un nekustīgi (sal. Ps 114, 4), garā nabagie ir atvērti un gatavi: viņi ir kluss labā spēks, kas dziedina un uztur pasauli.

Ir pienācis laiks rīkoties, un Lielā gavēņa laikā rīkoties nozīmē arī apstāties. Apstāties lūgšanā, lai saņemtu Dieva Vārdu, apstāties kā samarietīm ievainota cilvēka priekšā. Mīlestība pret Dievu un tuvākā mīlestība ir viena mīlestība. Citu dievu neesamība nozīmē apstāties Dieva klātbūtnē blakus mūsu tuvākā miesai. Šī iemesla dēļ lūgšana, žēlastības dāvanu došana un gavēšana nav trīs nesaistītas darbības, bet gan viena atvērtības un sevis iztukšošanas darbība, kurā mēs izdzenam elkus, kas mūs nomāc, pieķeršanās, kas mūs sasaista. Tad nocietinātā un izolētā sirds atdzīvosies. Tādēļ ir nepieciešams palēnināt dzīves ritumu un apstāties! Kontemplatīvās dzīves dimensija, ko Lielais gavēnis mums palīdz atklāt no jauna, atbrīvos jaunus spēkus. Dieva klātbūtnē mēs kļūstam par brāļiem un māsām, jūtīgāki viens pret otru: draudu un ienaidnieku vietā mēs atklājam ceļabiedrus. Tāds ir Dieva sapnis,

apsolitā zeme, uz kuru mēs dodamies, kad esam atstājuši verdzību.

Baznīcas sinodālā forma, kuru mēs šajos gados atklājam un izkopjam no jauna, mudina, lai Lielais gavēnis ir arī kopienas lēmumu, mazu un lielu lēmumu laiks, kas ir pretstats valdošajiem lēmumiem, kas var mainīt indivīdu un visu apkaimju ikdienas dzīvi, piemēram, veidus, kā mēs iegādājamies preces, rūpējamies par radību un cenšamies iekļaut tos, kuri parasti ir nemanāmi vai kuri tiek noniecināti. Es aicinu ikvienu kristiešu kopienā darīt tieši to: piedāvāt saviem locekļiem brīžus, lai pārdomātu savu dzīvesveidu, laiku, lai izvērtētu savu klātbūtni sabiedrībā un viņu ieguldījumu tās uzlabošanā. Bēda mums, ja mūsu kristīgā grēku nožēla līdzinātos tai grēku nožēlai, kas tik ļoti skumdināja Jēzu. Arī mums viņš saka: "Un kad jūs gavējat, neesat saīguši kā liekuļi. Jo viņi savas sejas padara drūmas, lai parādītos cilvēkiem kā gavētāji." (Mt 6, 16) Tā vietā ļaujiet citiem redzēt priecīgas sejas, sajūst brīvības smaržu un piedzīvot mīlestību, kas visu padara jaunu, sākot ar mazākajām un tuvākajām lietām. Tas var notikt ikvienā mūsu kristiešu kopienā.

Ciktāl šis Lielais gavēnis kļūs par atgriešanās laiku, tiktāl trauksmainā cilvēce sajūtīs radošuma uzliesmojumu: jaunas cerības uzplaiksnījumu. Ļaujiet man atkārtot to, ko es teicu jauniešiem, kurus es satiku pagājušajā vasarā Lisabonā: "Meklējiet un esiet gatavi riskēt. Šobrīd mēs saskaramies ar milzīgiem izaicinājumiem, sāpīgām vilšanām, piedzīvojam trešo pasaules karu, kas notiek "pa daļām", bet uzņemsimies risku domāt, ka neesam agonijā, bet dzimšanas brīdī; nevis lielas izrādes beigās, bet gan sākumā. Mums ir vajadzīga drosme, lai šādi domātu." (Uzruna Portugāles katoļu universitātes studentiem, 2023. gada 3. augusts) Tāda ir atgriešanās drosme, kas dzimusi, izejot no verdzības. Lai ticība un mīlestība ņem pie rokas cerību, šo mazo bērnu. Tās māca viņai staigāt, un tajā pašā laikā viņa ved viņus uz priekšu.

Es svētīju jūs visus un jūsu gavēņa ceļojumu.

Roma, Svētā Jāņa Laterāna bazilika, 2023. gada 3. decembris, Adventes pirmā svētdiena.

<https://katolis.lv/2024/02/pavesta-franciska-vestijums-2024-gada-lielajam-gavenim-caur-tuksnesi-dievs-mus-ved-uz-brivibu/>

Pasākums bērniem “Triju Ķēniņu svētku diena”

5.janvārī mūsu draudzē tika piedāvāta iespēja pārdomāt Zvaigznes dienas notikumu. To varēja piedzīvot gan Svētajā Misē, gan pēc tās satiekot Trīs Ķēniņus, kuru klātbūtne bija kā apliecinājums par dzīves nemītīgo svētceļojumu, lai atrastu Jēzu.

Notikums pēc Mises bija īpaši paredzēts bērniem, lai viņi caur dažādām maņām piedzīvotu dzirdēto Dieva Vārdu. Redzēt, dzirdēt un sajūst... Bērni gaidīja šos viesus, tam arī nopietni gatavojās - rakstot vēstules, kurās uzticēja savas lūgšanas Jēzum, kā arī gatavoja jautājumus saistībā ar Zvaigznes dienu.

Trīs Ķēniņi ieradās tērpti ķēnišķās drānās, cēli iedami pa sarkano paklāju pretī Jēzus bērnam, lai dotu tam godu, kas simbolizē, ka Dievs ir atnācis pie katra no mums, tāpēc visas pasaules tautas slavē Dievu, jo pestīšana tiek dāvāta visiem ļaudīm.

Ķēniņi veltīja Jēzus bērnam īpašu klusuma brīdi-adorāciju. Baznīcā iestājās klusums. Bērniem ir svarīgi pieredzēt klusuma pieskārienu, jo tā ir iespēja sadzirdēt sevi un mācīties klausīties.

Bērni tika iesaistīti sarunā par Trīs Ķēniņiem, par zvaigzni, par lielo dāvanu- Jēzus bērnu. Bērni jautāja un klausījās atbildēs uz jautājumiem. Viņi aktīvi dziedāja, vairāki bērni labprāt dziedāja mikrofona. Būt aktīviem līdzdalībniekiem notikumā bērniem ir nozīmīgi, lai ar savu

ķermeni piedzīvotu šīs atmiņas jeb piemiņu, un to varētu saistīt ar savu pieredzi. Šis notikums palīdz Trīs Ķēniņu pieredzi pārnest uz savu dzīvi, meklējot atbildes uz jautājumiem, un kā bērniem arvien vairāk nebeigt brīnīties, cik Dievs ir pārsteidzošs un neaptverams, bet vienmēr ir tik tuvu pie mums.

Monta

Pasākums *Inscape Room*

19.01. norisinājās pirmreizējs pasākums jauniešiem - iz(ie)laušanās spēle *Inscape room*. Dalībnieki kopīgiem spēkiem minēja mīklas, meklēja atbildes un stājās pretī izaicinājumiem, kas virzīja pārbaudījumu un šķēršļu pilnā ceļā - laimes meklējumos.

Tie visi šķita ārkārtīgi radoši, īpaši uzdevumi. Biju pārsteigta iet katrā telpā - nekad nebiju šādi izzinājusi katoļu baznīcas telpas!

(..) forši iepazīt Alberta baznīcu brīvā gaisotnē.

Man ļoti patika, ka pamatā bija Bībeles rakstu vietas un svarīgākie Jēzus dzīves notikumi (..)

Priecājos, ka šis pasākums ieinteresēja pat manus nekatoļu, nekristiešu draugus. Atlika aizsūtīt plakātu, un atbilde bija "Es gribu, ļoti!"

Organizatori ir Alberta jauniešu grupiņa "Bumbieris" un citi nozīmīgi palīgi. "Bumbieris" aizsākās 2023. gada svētceļojuma talantu šovā, jauniešiem izpildot "Bumbieru dziesmu". Dzima ideja priecēt apkārtējos, radoši darboties un iesaistīt jauniešus sava garīgā ceļa izzināšanā.

Turiet acis un ausis vaļā, ierobežotā vietu skaita un daudzo gribētāju dēļ, iespējams, pasākumu atkārtosim!

Esam pateicīgi visiem dalībniekiem par iesaisti un neaizmirstamo vakara pavadīšanu. **Tiekamies jau drīzumā ar jauniem pasākumiem un aktivitātēm!**

Informāciju par pasākumiem var meklēt Alberta draudzes facebook lapā

Megija

Ekumēniskais lūgšanu vakars sv. Alberta draudzē

Lūgšanu nedēļas par kristiešu vienotību šī gada tēma ir Lūkasa evaņģēlija vārdi „*Mīli Kungu, savu Dievu, (...) un savu tuvāko – kā sevi pašu.*“ (Lk 10, 27). To izvēlējās un šī gada nedēļai paredzētos lūgšanu materiālus sagatavoja dažādu konfesiju kristieši no Burkinafaso.

Šogad 25.janvārī, lūgšanu nedēļas par kristiešu vienotību noslēguma dienā, mūsu draudzē notika Ekumēniskais lūgšanu vakars, kur bīskapi, priesteri, mācītāji un draudžu vadītāji, kā arī ticīgie no dažādām konfesijām, satikās uz kopīgu slavēšanu, pārdomām, aizlūgšanām un sadraudzības agapi. Šādi notikumi parāda, ka koncentrējoties uz Jēzu Kristu, vienojošo mūsu ticības punktu, mēs varam sanākt vienuviet un būt kopīgā lūgšanā, aizlūgt viens par otru un iepazīt tuvāk cits citu, lai vienā balsī varētu slavēt Dievu par Viņa lielajiem darbiem mūsu dzīvēs.

Marika

foto: Renārs Buks Vaivads

Liturģiskais kalendārs

14.februāris – Pelnu trešdiena. Sv. Mises: **8.00 un 18.00.**

Gavēnis un atturība no gaļas ēdieniem.

22.februāris, ceturtdiena – sv. Apustuļa Pētera katedra, svētki.

19.marts, otrdiena – sv. Jāzepa, Vissvētākās Jaunavas Marijas Līgavaiņa, lielie svētki. Šie ir obligāti svinamie Baznīcas svētki. Svētās Mises: **8:00, 11:00 un 18:00.**

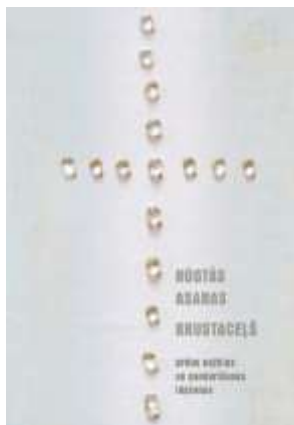
24.marts, svētdiena – Palmu jeb Kunga Ciešanu svētdiena.

Katras sv. Mises laikā palmu vai pūpolu zaru pasvētīšana. Svētās Mises: 9:00, 11:00, 13:00 (KR) un 18:00 (bērniem, jauniešiem un ģimenēm).

Lielā Gavēņa laikā:

***Rūgtās asaras:* svētdienās 10:00**

***Krustaceļš:* piektdienās - pēc vakara
sv. Mises plkst. 18:30.**

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbdienās:

7.00 – 9.00 un 17.00 – 18.45

sestdienās:

7.00 – 9.00 un 16.00 – 18.00

svētdienās:

8.00 – 14.00 un 17.00 – 19.00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbdienās):

7.00 – 12.30 un 17.00 – 19.00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

pēc Sv. Misēm plkst. 9.00; 11.00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

pēc Sv. Mises no 9.00 līdz 10.00

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tāl.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Draudzes administrators:

Jānis Savickis OFM Cap

tāl.: **2 001 12 75**

e-pasts: br.janis@gmail.com

Atbildīgais par izdevumu: t. Jānis
Teksta salicēja: Marika Lotaņuka
Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

**ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !**